

Precarització juvenil, esplais en perill!

Els darrers mesos, estem veient amb impotència com novament ens aboquem a una **crisi econòmica i social**. Inicialment, les conseqüències del confinament per la Covid-19 en van ser la justificació, més endavant també ho va ser la crisi de matèries primeres i darrerament, ho estan sent les conseqüències de la guerra a Ucraïna. Els motius són diversos i van evolucionant en cada nova crisi, però el factor comú sempre és el mateix: un sistema que posa el capital al centre i deixa la vida de les persones i del planeta en un segon pla, el **capitalisme**. Tal com la història ens demostra, aquest sistema econòmic, polític i social funciona cíclicament alternant períodes de creixement descontrolat, on només uns pocs en treuen beneficis, amb períodes de crisi, on la classe treballadora és qui s'emporta les pitjors conseqüències.

Dins la nostra societat, **les joves som un col·lectiu especialment vulnerable i precaritzat**. Tal com ja hem denunciat, vivim en una societat adultcentrista¹ que ens condemna a un segon pla perquè no se'ns considera productives ni útils fins que no ens introduïm al mercat laboral. Tot i això, la majoria de feines a les quals podem optar acostumen a ser sota unes **condicions precàries**, amb horaris molt poc conciliadors i amb uns sous que sovint no ens permeten viure dignament. El 2021, a Catalunya només un 17% dels joves de fins a 29 anys s'havien pogut emancipar². La taxa d'atur juvenil se situa per sobre del 20% des del 2009 i la meitat dels joves tenen contractes temporals³. Això fa que moltes de nosaltres sovint ens veiem obligades a **compaginar feina i estudis**, reduint el temps que podem invertir a l'oci o les cures, amb els greus efectes que això comporta per la nostra salut mental. Aquest fet queda evidenciat pel que el **suïcidi segueix sent la primera causa de mort no natural entre els joves**⁴.

Tot i això, **les joves som un dels col·lectius que més ens associem**, de forma lliure i voluntària, per queixar-nos d'aquestes i moltes altres injustícies que ens envolten. En el

¹ Font: Resolució [Per una infància apoderada i transformadora](#), Esplais Catalans.

² Font: [Sistema d'Indicadors sobre la joventut a Catalunya](#).

³ Font: [Sistema d'Indicadors sobre la joventut a Catalunya](#).

⁴ Font: [CCMA](#).

nostre cas, ho fem a través dels **esplais**. Entenem que l'educació és una eina amb un gran potencial de transformació que pot ajudar-nos a lluitar contra aquestes injustícies a través de l'educació en valors i el foment del pensament crític dels infants i joves. Tanmateix, tirar endavant projectes com els esplais requereix una inversió de temps i energia que **cada cop tenim més dificultats per assumir**. Amb una inflació desmesurada i uns salaris que es mantenen molt baixos, moltes de nosaltres ens veiem obligades a assumir jornades més llargues o a haver d'allargar els estudis per poder compaginar-los amb feines de major jornada. Això fa que el temps que podem dedicar al monitoratge sigui cada cop menor.

Per contra, **els esplais necessitem més que mai monitores actives i formades** per afrontar aquesta realitat. Cada cop és més freqüent trobar-nos amb famílies que no poden assumir les quotes de l'esplai o infants que han de viure en primera persona realitats tan dures com pot ser un desnonament. A més a més, els equips hem de fer mans i mànigues per poder quadrar els pressupostos de les activitats amb uns **preus que no paren de pujar** però unes ajudes públiques congelades des de fa molts anys. L'únic recurs que tenim, com a persones voluntàries, és destinar més hores a aquests projectes, però el sistema capitalista ens empeny justament en sentit contrari.

Si aquesta situació no es reverteix, les joves associades podrem invertir cada cop menys temps en projectes voluntaris, **posant en perill la continuïtat dels esplais i la resta de l'associacionisme educatiu de base comunitària**. Això deixaria l'educació en el lleure en mans d'empreses i fundacions que no tenen com a objectiu la transformació social sinó el lucre econòmic, posant per tant el lleure sota l'interès del capital.

Per aquest motiu, des des d'Esplais Catalans demanem:

- La creació d'una **Llei del Foment de l'Associacionisme Educatiu** que ens garanteixi un marc normatiu propi diferenciat de l'educació en el lleure mercantilitzada.
- L'augment de les **partides destinades a becar activitats de lleure educatiu** perquè tots els infants que vulguin puguin participar a l'esplai del seu poble o barri.

Per últim, des d'Esplai Catalans ens comprometem a:

- Educar als infants en el **pensament crític** envers un sistema econòmic i polític que no posa la vida i el planeta al centre.

- Mostrar a infants i joves **realitats alternatives de l'Economia Social i Solidària** com a contraposició a l'economia de mercat.
- Passar-nos a la **banca ètica** i promocionar, acompanyar i assessorar els esplais perquè també ho facin.
- Seguir reivindicant un model d'**associacionisme educatiu de base comunitària** que posi la infància i la transformació al centre.
- Garantir les millors **condicions laborals** que poguem oferir a les treballadores de l'associació.